

ת"פ 32169/04/16 - מדינת ישראל נגד ב ע ע

בית משפט השלום בנצרת

15 יוני 2016

ת"פ 32169-04-16 מדינת ישראל נ' ע ע (עציר)

ת"פ 32181-04-16

לפני כבוד השופט אדריס נעמן
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
ב ע ע (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מלי בנינו

ב"כ הנאשם - עו"ד רוסלן עותמאן מהסנגוריה הציבורית

הנאשם - הובא

גזר דין

רקע וטענות הצדדים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של **היזק לרכוש במזיד** (לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, (להלן: "חוק העונשין") **ואיומים** כנגד בני משפחתו (לפי סעיף 192 לחוק).

זאת לאחר שהודה כי ביום 13/4/16, בבית המשפחה בנצרת, שפך נוזל כלים לתוך סיר האוכל שהכינה אמו לארוחת הצהריים; זרק שני כיסאות פלסטיק בקומה התחתונה של הבית עד שגרם לשבירתם; ואיים על אביו - לאחר שהנ"ל הגיש תלונה במשטרה - כי "כל זה לא יעזור, כאשר אני יוצא אני אעשה יותר".

בנוסף הודה הנאשם כי במהלך שלוש השנים האחרונות, בתאריכים שאינם ידועים במדויק, איים על בני המשפחה באומרו שישרוף אותם ואת הבית.

2. במסגרת הסדר הטיעון נשלח הנאשם לשירות המבחן אשר התבקש להתייחס בתסקירו גם לשאלת ההרשעה.

עמוד 1

3. תסקיר מיום 30/5/16 פירט עובדות "יבשות" אודות הנאשם, בשל בעיות שפה ותקשורת עמו, ולא הצליח לרדת לשורש נסיבות האירוע, ובכלל. התסקיר ציין כי הנאשם בן 25, רווק, נעדר הרשעות קודמות. הנאשם ציין כי מזה שנתיים שהוא עושה שימוש בסמים (גראס ונייס גאי).

הנאשם התייחס בהפחתה לעבירות וטען כי פעל מתוך כעס, אך כיום הוא רגוע. מעבר לכך התקשה להסביר את נסיבות ביצוע העבירות. הנאשם טען כי כיום יש סולחה בין הצדדים וכי הוא מתכוון לחזור הביתה. שירות המבחן סבר כי הנאשם מתייחס לביקור משפחתו במעצר כאקט של סליחה מצדם על התנהגותו.

מעבר לאמור לא הצליח שירות המבחן להעריך את הסיכון הנשקף מן הנאשם או להתרשם מסיכויי השיקום, אף לא הביע דעתו ביחס לשאלת ההרשעה. לצורך האמור התבקשה דחייה, אך **הסנגור ויתר על הכנתו של תסקיר משלים וביקש להשמיע את טיעונו לעניין העונש.**

4. בטיעונו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה כי המדובר בבן המהלך אימים על משפחתו במשך שלוש שנים רצופות, תוך שאינו בוחל בהשמעת איומים חמורים וגרימת נזק לרכוש, ללא כל סיבה נראית לעין. עוד הדגיש כי מעשים הפוגעים בערכים הבסיסיים של התא המשפחתי ראויים לכל גינוי, וכי הדבר צריך להתבטא במתחם העונש ההולם. בענייננו, ובהתחשב בכלל הנסיבות, טען כי מדובר במתחם הנע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה מותנית ופיצוי.

בנסיבותיו של הנאשם עצמו - אשר עושה שימוש ממושך בסמים, מפחית מחומרת מעשיו ואינו יודע להסביר - סבר ב"כ המאשימה כי יש להטיל ענישה מהרף הבינוני, תוך מתן משקל לסיכון העתידי הנשקף ממנו.

5. מנגד סבר ב"כ הנאשם כי נסיבות המקרה שבנדון מאפשרות להסתפק בימי מעצרו של הנאשם (אשר עצם מעצרו מלכתחילה נבע אך ורק מהעדר חלופה מתאימה). כך בשל העובדה כי מדובר במעשים מן הרף הנמוך, אשר לא כוונו כנגד בני המשפחה עצמם ולא התעתדו לפגוע בהם. כך גם בשל העובדה כי הצדדים השלימו והיחסים חזרו למסלול תקין, וכיוון שהנאשם למד את הלקח ממעשיו ויש לתת לו הזדמנות לחזור למסלול חייו. בנוסף ביקש לזקוף לקולה את עברו הנקי של הנאשם, הודאתו בהזדמנות הראשונה והחיסכון בזמן שיפוטי.

6. אביו של הנאשם ביקש להוסיף כי בנו עבר תקופה קשה שכללה בין היתר שימוש בסמים, אך הוא מעוניין לעזור לו לאחר שישתחרר ויעשה כן גם בהקשר הטיפולי. האב הדגיש כי אינו חושש מהחזרה של בנו הביתה, שכן הוא יודע שאין מדובר בעבריו.

7. הנאשם ציין כי הוא מצטער על מעשיו וכי התנצל בפני בני משפחתו ובפני אביו. עוד מסר כי כעת הוא בסדר וכי אינו זקוק לגמילה.

דין

8. כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בבואנו לקבוע את מתחם הענישה ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. העבירות בהן הורשע הנאשם פוגעות **בערכים המגנים** על זכותו של הפרט לשלוות נפשו וביטחונו (עבירות האיומים) ועל שמירה על קניינו ורכושו (עבירות ההיזק). מעבר למתואר פגעו מעשיו של הנאשם גם בערכים המגנים על שלמות התא המשפחתי, על כל המשתמע מכך.

10. **נסיבות ביצוע העבירה** מלמדות על שורת מעשים מתמשכת, שאינה נקודתית, הכוללת איומים קשים וגרימת נזק לרכוש המכוונים כולם כלפי בני המשפחה הקרובים ביותר של הנאשם, וזאת ככל הנראה על רקע של שימוש בסמים. עם זאת ניכר כי מעשי הנאשם אינם תוצאת תכנון מוקדם, וכי מרבית הפגיעה נגרמה לרכוש (מבלי להקל ראש בפגיעה שנגרמה לבני המשפחה, אף שאינה פיזית). אני סבור איפוא כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברמה נמוכה עד בינונית.

11. העבירות שביצע הנאשם דומות במהותן וברקע להן, והן בוצעו באותו המקום וכלפי אותם המתלוננים. לפיכך אני סבור כי ניתן לקבוע מתחם כולל של עונש הולם.

סקירת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים - בהן בוצעו ביחד עבירות איומים והיזק לרכוש במזיד - מלמדת על טווח עונשים כמפורט לעיל:

"המתחם הראוי לעבירת איומים אליה נלוות עבירה נוספת, בין אם עבירה כלפי עובדי ציבור ובין אם עבירה של היזק במזיד, נעה לטעמי בין מאסר על תנאי במקרים המתאימים ועד למאסר בפועל של מספר חודשים בהתאם לטיב האיום וחומרתו", ת"פ (שלום-נתניה 44661-04-13 **מדינת ישראל נ' בלאי** מיום 17/11/13).

ת"פ (שלום-עכו) 19803-05-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** מיום 15/5/16, שם נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בגין ביצוע עבירות איומים, היזק והפרת הוראה חוקית של נאשם כנגד אמו. על הנאשם נגזר מאסר הכולל את ימי מעצרו (11 ימים) בהתחשב בעברו הנקי ובנטילת אחריות.

ת"פ (שלום-כפר סבא) 12836-12-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** מיום 3/5/16 נקבע מתחם הנא בין מאסר מותנה ובין 10 חודשי מאסר בגין עבירות איומים והיזק שביצע נאשם כלפי אשתו, באירוע חד פעמי, כאשר זו הייתה בהיריון. בסופו של יום ובשל המלצת שירות המבחן, בוטלה הרשעתו.

בתפ"ח (מחוזי-מרכז) 8452-01-13 **מדינת ישראל נ' קטש** מיום 10/12/13, בת"פ (שלום-נתניה) 3116-03-13 **מדינת ישראל נ' חיילו** מיום 8/7/13, ובת"פ (שלום-כפר סבא) 38614-02-10 **מדינת ישראל נ' ש'** מיום 23/6/13, נקבע כי מתחם העונש הנוגע לעבירות איומים נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (שלום-חיפה) 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** מיום 11/7/12, נקבע כי המתחם הראוי לשתי עבירות איומים נע בין מאסר בפועל למשך חודש לבין מאסר בפועל למשך תקופה של שבעה חודשים.

12. אני קובע, אם כן, כי **מתחם העונש ההולם בענייננו**, בגין כלל המעשים, נע בטווח שבין מספר חודשי מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

13. בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, יקבע עונשו של הנאשם בתוך מתחם ענישה זה, בהתאם למכלול **הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה**.

הנאשם בן 25 ואין לחובתו הרשעות קודמות.

לזכותו יש לשקול את הודאתו, את ייתור הצורך בשמיעת עדויות הוריו ואת החיסכון בזמן שיפוטי.

14. מנגד יש לזקוף לחובת הנאשם את עמדתו השטחית והמצמצמת ביחס לעבירות, את השימוש בסמים שלא טופל (ולפי עמדת הנאשם אינו מהווה בעיה ולא מצריך כל טיפול) ואת העובדה כי הלכה למעשה לא נשתנה דבר בנסיבות אשר הובילו מלכתחילה לביצוע העבירות, מלבד עצם מעצרו של הנאשם. האמור מלמד איפוא על קיומו של סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות.

סיכום והכרעה

15. בשקלול המתואר ובנסיבות התיק שבנדון, לא מצאתי כל שיקול המצדיק חריגה ממתחם העונש שנקבע על ידי. עוד אני סבור כי מעשי הנאשם מצויים ברף התחתון-בינוני של מתחם הענישה, נוכח נסיבותיהם והישנותם, ובשים לב לכלל הנסיבות שפורטו לעיל (לרבות עברו הנקי של הנאשם מחד, אל מול התנהלותו ועמדותיו מאידך).

עמדת המתלוננים נלקחה בחשבון אף היא.

16. לפיכך אני סבור כי עונש מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו של הנאשם, בצירוף מאסר מותנה מרתיע וחתימה על התחייבות משמעותית, יאזנו נכונה בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין, לרבות שיקולי ההרתעה האישיים והציבוריים.

בהתאם אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל מיום מעצרו - 13/4/16 - ועד היום.

(משמעות הדבר היא כי הנאשם סיים לרצות את עונשו).

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו כל עבירת אלימות פיזית ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו על אחת מהעבירות נשוא הרשעתו בפני (איומים, היזק לרכוש במזיד) ויורשע בגינה, בין בתקופת התנאי ובין לאחריה.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ לפיה ימנע מביצוע העבירות נשוא הרשעתו בפני, וזאת למשך שנתיים החל מהיום. במידה ולא יחתום על התחייבות זו בתוך 10 ימים מהיום, ייאסר לפרק זמן של 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום ט' סיוון תשע"ו, 15/06/2016 במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

במסגרת גזר הדין גזרתי בין היתר על הנאשם עונש של מאסר בפועל מיום מעצרו 13/4/16 ועד היום, והוריתי על שחרורו של הנאשם.

ב"כ המאשימה מבקשת את עיכוב ביצוע שחרורו כדי לשקול הגשת ערעור.

הסנגור מתנגד לבקשה.

על מנת לאפשר למאשימה לכלכל את צעדיה, אני מורה על עיכוב ביצוע שחרורו של הנאשם וזאת עד מחר, 16/6/16, בשעה 14:00.

יחד עם זאת, המאשימה תודיע הן לביהמ"ש והן לסנגור היום עד השעה 15:00 בדבר החלטתה הסופית אם להגיש ערעור אם לאו.

ככל שיוחלט על אי הגשת ערעור, אזי גזר הדין ייכנס לתוקף.

ניתנה והודעה היום ט' סיוון תשע"ו, 15/06/2016 במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן , שופט